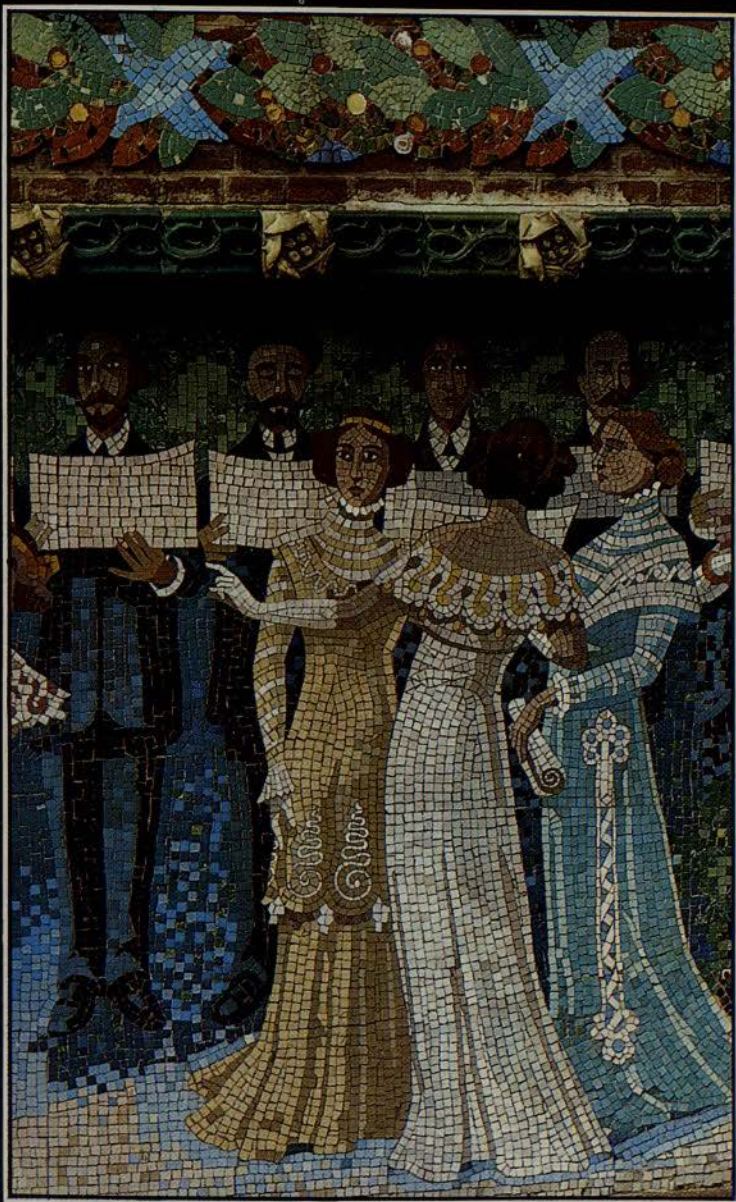

guida musical 1971|72

BANCA CATALANA

Voluntat de renovació i de servei

OFICINA DE CANVIS: ESTACIO MARITIMA EST I Ponent • APARCAMENT
CAIXA-BUSTIA PERMANENT
AUTOBANC • SERVEI ESTRANGER • TALONARIS CONTINUÏS

BARCELONA; Oficina Central: Passeig de Gràcia, 84
Agència Gran Via: Avda. José Antonio, 615
Agència Sants: Sant Medir, 2

EL DEURE MUSICAL I L'AFECCIÓ A LA MÚSICA

He de confessar que, a hores d'ara, i després de molts anys de tractar de diversos problemes musicals en el seu aspecte sociològic, no se m'ha aclarit encara la qüestió de la prioritat estimativa del conreu de la música entre el professional i l'afecionat, o formulat en altres termes: és el professionalisme una garantia de qualitat?

Els arguments en pro i en contra de cada actitud, són variats però igualment estimables: És indiscutible que la dedicació plena (compositor, mestre instrumentista) constitueix un aval de seguretat i de fidelitat, cosa que no sempre pot oferir l'afecionat ocasional, però no és menys cert que pel professional el conreu de la música constitueix una obligació quotidiana que pot convertir-se (empès per la necessitat) en un deure penós cosa que no es dona en l'afecionat que converteix la pràctica i àdhuc la participació en la música, en un joc.

Com el lector comprendrà, ni tractem ara de trivialitzar la labor de molts grups que fan música pel seu propi esplai, ni de minimitzar el valor del professional, que sotmès a inevitables pressions no té la llibertat d'acció que hom desitjaria per a aconseguir un art no mediatitzat.

Les presents consideracions que deixen plantejada la qüestió i amb les quals no es pretén —almenys per ara— donar solucions, han sorgit en relació a les activitats que porta a terme l'Associació d'Amics de Joan Massià i de Maria Carbonell, entitat que en el curs de vint anys es dedica a una mena d'organització de concerts en la qual es pro-

dueix una singular simbiosi entre executants i oïdors perquè entre ells hi ha una indiscriminació de papers que a la llarga determina que tots els qui integren l'entitat, a la curta o a la llarga, participen «activament» en el fet musical.

Entenc que el fenomen és important perquè representa entre nosaltres —potser— el primer intent d'atorgar al conreu de la música, el seu sentit primari, familiar, de participació activa, en contrast amb el «concert-espectacle» en el qual l'actitud de l'oïdor és d'essència contemplativa, i per tant, de passiva expectació.

L'Associació d'Amics de Joan Massià i de Maria Carbonell, a més de retornar a la música aquell esperit de joc —o precisament per això— donen entrada a les seves manifestacions als artistes i intèrprets novells i també al nou compositor sense distinció de tendències. No parlarem d'aquests, però sí apuntarem que amb les actuacions personals de Maria Carbonell i en els seus dies de l'enyorat Joan Massià, en els darrer anys han col·laborat amb els «amics» i com a «amics», Xavier Turull, Gonçal Comellas, J. M.ª Alpiste, Àngel Soler, els germans Claret, Mané Bonet, Adelina Pitier, Dimitru Motatu, Mercè Cardona, Josep Calvo, etc., i molts d'altres que en conjunt donen fe d'una renovada activitat en la qual la música no és venerada en relació a la seva indumentària externa, sinó en funció de la seva essència.

MANUEL VALLS

**JA SOU SOCI
DE
L'ORFEO
CATALA ?**

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telèfon 222 65 94
Barcelona-3

NOVO MUSICA

UN
NUEVO
Y
MODERNO
CONCEPTO
DE
CENTRO
MUSICAL

SCHIMMEL

PLEYEL

GAYEAU

Prard

Dietmann

Mestre Nicolau, 21
Tel. 228 52 94
Barcelona-6

El mestre JOAN BALCELLS (1882-1972)

Justificació. Em cohibeix parlar del mestre que fundà l'Orfeó Gracienc l'any 1904. Però, a precís del mestre Lluís M.ª Millet —que amb emoció em parla de la celebració eucarística i l'adhesió multitudinària en l'enterrament, el dia 27 de maig darrer— tímidament hi accedeixo.

El venerable mestre. El mestre Balcells fou sempre un home exigent amb ell mateix. I en els darrers anys —malgrat la seva ceguesa— no abdicà d'aquest fer tan consubstancial amb la seva persona; ho corroboren una multitud de detalls —en aparença banals—que són mostra evident d'aquesta anterior asserció: la seva estricta puntualitat en tot, la cura de totes les seves coses, la polidesa impecable de la seva presentació externa (fins i tot amb l'exigència de rasurar-se personalment).

Al matí passava llargues estones improvisant al piano; era una delícia escoltar-lo quan jugava temes de les obres escrites per ell mateix, sobretot el coral **Nocturn** amb lletra del poeta Xammar.

Sovint escoltava des d'una saleta del costat de la del piano, els alumnes de la seva filla Maria Teresa i endevinava perfectament quins eren els alumnes i les seves condicions de músic. Emplenava quasi tot el seu temps la ràdio, i portava un veritable control de les hores en què retransmetien música de debò.

Rebia amb particular cortesia tots els seus amics; l'amistat era per a ell com un joell de filigrana, que calia tractar amb delicadesa. Estava assabentat de tots els esdeveniments, tant barcelonins, com del país, nacionals i estrangers.

La família. Adorava la seva muller, i agraïa a Déu el do dels seus fills, dels qual estava —i amb raó— molt orgullós. Se sentia joïós del seu fill Joan i últimament estava particularment content perquè forma part de la Junta de l'Orfeó Gracienc; de M.ª Teresa i

de Rosa, l'una realment àngel custodi, atenta sempre a tots els detalls de la seva salut i de la seva fina sensibilitat. La Rosa, esposa i mare complidora del seu deure familiar, però totes dues projectant la dinastia musical de la família. El mestre se sentia feliç i sovint donava gràcies a Déu, fins i tot fent participar d'aquest agraïment els seus amics més íntims.

L'Orfeó Gracienc. Era tot el seu viure, la projecció de la seva família; sentia, estimava i recordava cada un dels socis, els presidents i els directius que havien col·laborat amb ell, i per a tots tenia comprensió; ni una sola paraula mai contra ningú. Estimava i agraïa els anys de col·laboració com a sots-directors, dels mestres Ernest Cervera i Pere Jordà, i respectava com a mestre i continuador de la seva obra, l'actual director el mestre Antoni Pérez i Simó, amb el mateix amor i la mateixa adhesió que si es tractés d'ell mateix. I quan parlava dels cantaires, era una delícia com sabia trobar les millors frases per a fer-ne l'elogi més encès, tant dels de la seva època, com dels de l'Orfeó actual, com de tots els que integren els cors catalans. Estava convençut que els cantaires tenen la força per a crear tot un nou món, perquè el que canta bé, posseeix l'essència de la bondat i la fortalesa per a construir-lo.

El músic. D'una formació sòlida, tota de bona llei, va ésser predilecte del mestre Antoni Nicolau, que més tard el va nomenar mestre de Solfeig en l'antiga Escola Municipal de Música, avui Conservatori Superior; admirava i era correspost d'igual manera pel mestre Lluís Millet, de qui era ajudant en les disciplines de solfeig a vista, la qual cosa complia amb plaer, puix que li donava ocasió d'escriure's lés lliçons. Com estimava i recordava els seus alumnes! D'entre els que ara recordi, per dir-ne uns quants, el

mestre Just, el mestre Montsalvatge, el mestre Pic, i tants i tants d'altres! Si anomenava els instrumentistes que han arribat als llocs cims de l'art i que han fet possible l'obtenció de tan bon nivell musical a Barcelona, la llista es faria interminable. Alguna vegada, en aquests últims temps, tot somniant donava classe, formulava preguntes de teoria perfectament construïdes i anomenava els seus alumnes, com si realment els tingués davant seu.

Com a artista creador era inspiradíssim. Co-neixedor de la cobla, la tractava de manera noble, jo diria orquestral; en el **lied** era espontani i fàcil, sempre amb aquell estil noble que caracteritza l'escola catalana del segle passat, romàntic; era càlid, vehement, exuberant, els seus corals en forma d'himne, tenen una força asservidora que enardeix sempre el cantaire i el públic que l'escolta; sabia també crear els climes més íntims i descriptius, tants i tants bons corals! La seva obra màxima és, sens dubte, **La Baldufa d'Or**, amb text del seu entranyable amic Ignasi Iglésies. L'obra és perfectament acabada quant al cor i al plantejament de l'orquestra en el piano, que cal tocar a quatre mans per fer sentir l'abundància de temes i el desenvolupament orquestral; la partitura d'orquestra es pot dir que està completada, i sols hi manquen els dos números finals. Que feliç era el mestre escoltant la «Baldufa»!

El mestre director. Em veig impossibilitat de traduir en tan poc espai, el que va arribar a realitzar com a director. Autors catalans, castellans, estrangers. La col·laboració amb el mestre Pau Casals es mereix tot un capítol a part, perquè és història de la música a Barcelona. L'Orquestra Pau Casals, l'Obrera de Concerts, la Banda Municipal de Música amb el seu entranyable mestre Lamotte

de Grignon, les col·laboracions amb el Gran Teatre del Liceu. Per les col·laboracions era internacional, ja que per amics tenia Kleiber, Kurt Schindler, Knäperbuchs, les millors batutes d'aquells temps i d'altres que estic segur que em deixo en no poder consultar les seves llibretes de concerts i les memòries; Strawinsky, que restà commogut davant el cor que li estrenava la «Simfonia del propi autor. Als quatre anys de la fundació del Gracienc, ja donava a Barcelona l'estrena de les «Beatituds» de Cèsar Franck i el «Manfred» de Schumann; d'aleshores ençà, tot foren grans col·laboracions, estrenes, primeres audicions...

El mestre i l'Orfeó Català. El mestre i la Germanor d'Orfeons de Catalunya. El mestre i la seva amistat amb els altres directors d'Orfeons. Aquest epígraf, per la seva importància mereix una extensió de què no disposem. Quedi apuntada només, la transcendència i eficàcia de la col·laboració del mestre Balcells amb aquelles persones i entitats que (com ell mateix) lluitaven per l'enlairament musical del nostre país. Joan Balcells fou un home obert a tothom i disposat sempre a compartir tasques i responsabilitats, per dures i feixugues que fossin.

No sabia acabar aquesta breu i forçosament limitada evocació, sense fer esment d'unes paraules del venerable mestre, reveladores de l'esperit autènticament cristià que informava la seva actuació: «No us afeixugueu recordant les contrarietats i els torts que en aquesta vida us puguin fer. Preneu només les coses bones que són font d'energia i d'optimisme, tan necessaris per coronar amb èxit l'empresa de les nostres entitats corals i el millorament del nostre país».

LEOPOLDO QUEROL

Quan entro a la sala del Palau de la Música, Leopoldo Querol iniciava l'assaig amb l'Orquestra Ciutat de Barcelona. Observo que —en lloc del «Concert per a piano i orquestra» de Joan Manén —que estava anunciat— toca el «Concert» de Schumann...

Així que van acabar de fer una primera passada de l'obra amb l'orquestra, vaig poder parlar amb el pianista.

—Feia molt de temps que no tocava per al públic de Barcelona, oi?

—Doncs, no tant —diu somrient. Fa uns dos anys vaig tocar ací per primera vegada el concert n.º 2 de Shostakovitch, amb l'Orquestra de la ciutat dirigida per Jan Krenz. El temps corre de pressa... Ara acabo de fer una «tourné» per Andalusia i Marroc. Volto sempre bastant per la Península i quasi una o dues vegades l'any surto a l'estranger. París no me'l descuido mai.

Hi vaig molt sovint a donar algun concert. També preparo el meu discurs d'ingrés a la Reial Acadèmia de Belles Arts, que em penso que tindrà lloc a principis del curs vinent. —Què ha passat amb el Concert per a piano de Manén, que l'han substituït pel de Schumann?

—Fa uns vint o vint-i-dos anys, jo vaig sortir de tourné amb en Manén per Europa. Era molt jove, jo, llavors. L'acompanyava en totes les obres que tocava i a més, tot sol interpretava dues obres d'ell **Entrada Rústica** i **Ballet Trist** junt amb una Polonesa de Chopin. Va ser llavors, que el mestre Manén em va regalar la partitura, editada a Alemanya, del concert per a piano. Quan ara l'hem posat en comú junt amb l'Orquestra i el mestre Ros Marbà, hem vist, desconcertats, que el compositor hi havia fet considerables retocs i canvis, tant en la part de piano com en la instrumental. Revisar-la portaria com a mínim un treball continuat de dues o tres setmanes i podria interpretar-se sense des-

virtuar en absolut la idea del mestre Manén. Però ara, amb tan poc de temps, és impossible. És millor canviar l'obra programada i... ja la interpretarem més endavant, potser! Entra l'Antoni Ros, per canviar impressions amb el pianista. Cal fer més assaigs, preparar tal o tal cosa. Parlen uns moments ells dos. També en Josep Trotta, el cellista, ha entrat a canviar unes paraules amb Leopoldo Querol. Aquest, dret, els acomiada i després butxaqueja en la seva americana. Se la posa i a continuació treu anell i rellotge de polsera. Mentre se'ls posa, comenta amb el seu valencià:

—Per tocar, m'ho he de llevar tot...!

—Viu a València, actualment?

—No; hi tenim un piset. Però la meua residència habitual és Madrid.

—Hi deu tenir classes...

—Doncs... no. La docència no m'ha agradat pas mai gaire, la veritat. Vaig ser catedràtic del Conservatori i ho vaig deixar. M'interessaven més els concerts, i aquests no em permetien tenir cura seriosament de les classes.

També vaig ser director de l'Institut d'ensenyament mitjà «Ramiro de Maeztu», però també ho vaig deixar. M'ha interessat sempre molt més fer música per al públic. Potser és que m'hi sento més còmode que no ensenyant... El seu parlar és viu i concís, en un valencià que no té cap interès a dissimular. A tothom s'ha dirigit en la seva llengua. De sobte, mirant el rellotge que s'ha posat fa uns moments distretament, diu:

—Reno! És tard. Són dos quarts de tres! M'acomio d'ell, amb l'esperança que potser, com ell ha dit, ens pugui donar ben aviat a conèixer aquest concert de piano que Manén va escriure fa tant de temps i que cal revisar a fons.

M.ª TERESA GIMENEZ

LOS CONCIERTOS

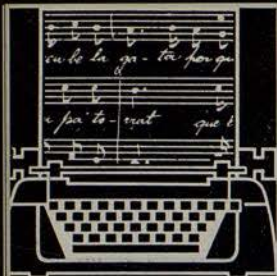
• **L'ARC.** — «L'Arc, Escola de Tècniques d'Expressió» presenta hoy día 17 de junio en el Palau de la Música Catalana el montaje «Itaca», obra original y conjunta de las tres secciones de la Escuela, dirigidas por Mercè Managuerra y Jordi Cortadellas; Maria Dolors Bonal; Esther Boix y Ricard Creus; Coordinación: Pilar Anglada. El texto y argumento es de los alumnos de «Expressió Oral i Escrita», la música de los de «Sensibilització Musical» y la ambientación escénica de los del «Taller d'Art».

• **AMICS DELS CLASSICS.** — El próximo domingo, en la Biblioteca de Catalunya, la orquesta de cámara «Amics dels Clàssics», bajo la dirección del maestro Joan Palet i Ibars, dará una nueva audición de la habitual serie de conciertos. En esta ocasión interviene como solista Robert Julià Soriano, óboe. El programa estará integrado por obras de Purcell, Mozart, Marcello, Elgar.

• **ASSOCIACIÓ D'AMICS I ALUMNES DE JOAN MASSIÀ I MARIA CARBONELL.** — En el Casal del Metge —el domingo día 18 de junio por la tarde— l'Associació d'Alumnes i Amics de Joan Massià i Maria Carbonell celebrará uno de sus periódicos conciertos. Figuran entre los intérpretes, Maria Carbonell de Massià, Mercè Cardona de Llíur, Maria Rosa Llorens de Jené y Núria Turull de Calvo. En programa, obras de Bach, Mozart, Beethoven y Brahms.

• **ESCOLES VIRTÈLIA.** — Como clausura de las múltiples actividades musicales desarrolladas a lo largo del curso, las Escoles Virtèlia presentarán en el Palau de la Música, el próximo día 22, una extraordinaria audición a cargo de la Orquesta Ciudad de Barcelona y el Coro de las Escoles Virtèlia. El programa estará integrado por «Cuatro canciones populares» y «Tres canciones populares catalanas» de J. J. Llongueres; la suite «Cascanueces» de Tchaikowsky; y el estreno de la pequeña cantata para voces blancas «El Cavaller i el Drac» original de J. J. Llongueres. Asumirá la dirección general, el titular de la Orquesta Ciudad de Barcelona, Antoni Ros Marbà.

• **SERENATAS EN EL BARRIO GÓTICO.** — Como cada año, Juventudes Musicales ha organizado una completa serie de audiciones que mantienen viva la actividad musical en nuestra ciudad durante el período veraniego. Tras el concierto inicial de la serie, los próximos a celebrar son los siguientes: Cuarteto Tarragó —obras de Sor, Telemann, Duarte y un estreno mundial de Rövenstrunck— (día 21, en el Hospital de la Santa Creu) y Jordi Alcaraz, órgano —obras de Machaut, Cabezon, J. S. Bach— (día 27, en la iglesia de Sant Sever).

NOTICIAS Y COMENTARIOS

• **JOSEP M.ª CARRERAS.** — Este joven tenor barcelonés obtuvo un brillantísimo éxito en el Royal Festival Hall, de Londres, con la interpretación de **Fausto** en la ópera «Mefistófeles». La obra, interpretada sin el apoyo dramático del montaje, solamente sobre las voces de los intérpretes, dio ocasión a Josep M.ª Carreras de demostrar sus excelentes cualidades y su depurada técnica vocal. El crítico del «Times» describe la actuación de este intérprete como «atractiva y en ocasiones deslumbrante»; y agrega: «Este es un cantante al que deberíamos poder volver a escuchar pronto».

• **VILAFRANCA DEL PENEDES.** — El domingo día 4 de junio se celebró el «IV Aplec Coral del Penedès», organizado por la «Agrupació Polifònica de Vilafranca» bajo el patrocinio de l'«Obra Cultural de la Caixa d'Estalvis del Penedès» y la «Sociedad La Principal» y con la colaboración del Ayuntamiento de la ciudad y del «Secretariat dels Orfeons de Catalunya». Participaron en este Aplec las siguientes entidades: Agrupació Polifònica de Vilafranca, Cor-Orfeo Calefellerenc, Cor-Orfeo Parroquial (El Vendrell), Coral Amics del Cant (L'Almúnia), coral del Patronat A.S.C. (Sitges), Coral Flonc (Vilanova i la Geltrú), Coral Nou Esclat (Llorenç) y Coral Santa Maria (La Bisbal). El concierto finalizó con la actuación conjunta de todas las entidades participantes, bajo la dirección de Manuel Cabero y Oriol Martorell.

• **ASSOCIACIÓ MUSICAL ESTELA.** — La Orquesta Sinfónica Estela dio un interesante concierto en Cornellá el pasado día 3 del presente mes. Integraban el programa obras de Weber, Beethoven, Cofí Grau (director de la Orquesta), Vives y Shostakovich. Como solista del «Concierto núm. 4 para piano y orquesta» de Beethoven, actuó el pianista Javier Sansón; este joven intérprete, tras cursar sus estudios en el Conservatorio de Milán, alterna sus actividades de solista con las de investigación musicológica, docencia y colaboración con conjuntos de cámara.

• **CAMAROTE GRANADOS.** — La cantante Eva Clemens de Folch, discípula de Conchita Badía, dio un recital de arias y «lieder» románticos, con una segunda parte del programa dedicada a autores españoles. Acompañada al piano por Conchita Badía, Eva Clemens de Folch obtuvo un franco éxito en todas sus interpretaciones.

• **CONSERVATORIO SUPERIOR MUNICIPAL DE MUSICA.** — Con un programa de obras «a capella» se presentó en el Conservatorio Superior Municipal de Música el coro mixto de las clases de conjunto vocal del Conservatorio de Valencia. Dirigido por el profesor Francisco Llácer, la mencionada agrupación evidenció una excelente preparación técnica al servicio de unas versiones rectamente regidas por un adecuado criterio interpretativo.

sólo es DANONE si lleva la marca DANONE

1919-1971

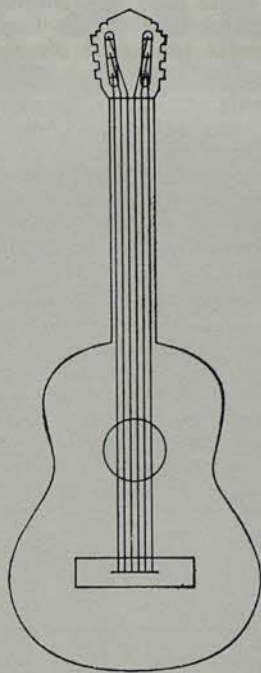
VIDA MUSICAL

• **ROMA.** — Por vez primera en audición integral se ha dado a conocer la composición «Utrenja» de Penderecki. El concierto, que fue grabado por la RAI, lo ofrecía la misma en colaboración de su orquesta y un triple coro (dos mixtos y uno de niños), con la Orquesta Filarmonica de Cracovia. La obra fue dirigida por el polaco Jerzy Kielewicz; polacos eran también los solistas (soprano, mezzo, tenor, bajo y bajo profundo). «Utrenja» viene a ser la coronación de la Pasión, tal como atestiguan los dos subtítulos: «Sepultura de Cristo» y «Resurrección de Cristo». Para realizar esta obra, en la que se vierte la entraña de la liturgia bizantina y del canto eslavo, Penderecki visitó diversos monasterios católicos y ortodoxos de Bulgaria, Rusia y Polonia, familiarizándose con la salmodia del monje eslavo, con el canto del pueblo ortodoxo, el rezo, las costumbres típicas de la Pascua.

• **MADRID.** — En mayo de 1971, la Fundación March convocó unos importantes «Programas de investigación». Entre ellos, había uno de música que ha sido adjudicado al P. José López-Caló; consistirá en la catalogación y estudio crítico de los archivos musicales y de las fuentes documentales de interés musical de Castilla la Vieja. El P. López-

Caló se propone catalogar, según las normas científicas internacionales, todos los fondos musicales existentes en las catedrales, colegiatas, conventos, etc., de las provincias de Avila, Segovia, Palencia, Valladolid, Burgos, Soria y Logroño. El ingente trabajo que ello supone será realizado por un equipo constituido por el P. López-Caló, un director adjunto y varios graduados del Conservatorio.

• **TÚNEZ.** — Del 13 al 20 de julio se celebrará en Túnez la X Conferencia Internacional del ISME (Sociedad Internacional para la Educación Musical), bajo los auspicios del Ministerio de Cultura y de Información de Túnez. El tema general de las reuniones será: «Música y sociedad. La educación musical en su contexto estético y social». La Conferencia se propone estudiar: la Música en la formación del profesorado; la Música en los distintos niveles de enseñanza, en escuelas y colegios; la Música como actividad extraescolar; influencia de los medios audiovisuales en la educación musical. Por ser la primera vez que se celebra esta Conferencia en la región mediterránea y en el continente africano, se dedicarán unas cuantas sesiones al estudio de la educación musical en los países mediterráneos y africanos.

taurus [®] GUITARRES *Lutherie*

PASSEIG DEL MONTE, 26
TELÈFON 213 32 97
BARCELONA-12

Manufacture of fine Handmade Concert and Flamenco Guitars
En venda a tots els establiments del ram.

• **PORTO ALEGRE.** — En el Teatro San Pedro de esta capital el insigne artista español Nicanor Zabaleta ha ofrecido un extraordinario recital de arpa. Este concierto constituyó un extraordinario acontecimiento artístico; agotadas desde mucho tiempo atrás las localidades, los juicios críticos del público y la prensa dedicaron superlativos elogios al arte y la técnica del intérprete español.

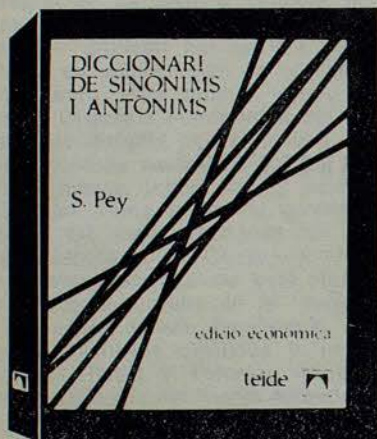
• **MONTEVIDEO.** — Bajo el patrocinio de la Embajada de España y organizado por «Artistas Uruguayos Líricos», se está desarrollando un ciclo lírico español con motivo del centenario del nacimiento de Amadeo Vives.

• **PARIS.** — El famoso escritor francés Henri de Montherland ha accedido a que su obra «La reina muerta», que acabó en 1953, sea convertida en ópera. Montherland ha accedido a la solicitud del compositor Renzo Rossellini pidiendo permiso para musicar aquella obra. El maestro Rossellini ha anunciado que espera tener lista la partitura dentro de uno o dos años y que él mismo hará la adaptación del libreto, bajo la supervisión de Henri de Montherland. Como intérpretes de la futura ópera, se barajan los nombres del tenor Dino di Capua y de María Callas.

• **REYKJAVIK.** — El pianista soviético Vladimir Ashkenazy —residente en Reykjavik desde su abandono de la Unión Soviética— ha adquirido ciudadanía islandesa. Las leyes de Islandia determinan que los extranjeros que adquieran la ciudadanía del país deberán cambiar sus nombres por otros islandeses; pero en el caso de Ashkenazy se ha hecho una excepción ante las fuertes objeciones planteadas por varios diputados.

• **PARIS.** — Ha constituido un gran éxito el estreno de la ópera «Benvenuto Cellini», de Berlioz, en el Palacio de la Ópera. A destacar, también, el rotundo triunfo obtenido por los nuevos coros de la ópera que —renovados en su mitad y dirigidos por Jean Laforgue— hicieron su presentación.

• **BUENOS AIRES.** — La prensa y la crítica de Buenos Aires han dedicado extensos y calurosos elogios al arpista español Nicanor Zabaleta tras el recital celebrado en la capital de la Argentina. Los comentaristas han recordado las anteriores actuaciones de Zabaleta en la capital y han insistido en el carácter excepcional de la técnica del artista español, al servicio de una musicalidad extraordinaria.

TOTS EL NECESSITEM
per saber el català més bé

DICCIONARI DE SINÒNIMS I ANTÒNIMS

EDICIÓ ECONÒMICA

Text complet: 840 pàgs. Més de 35.000 entrades

Amb vocabulari de barbarismes

150 ptes.

EDITORIAL TEIDE, S. A.

Viladomat, 291 - BARCELONA - 15

ASAHI PENTAX... la cámara más vendida del mundo.

Reason #45

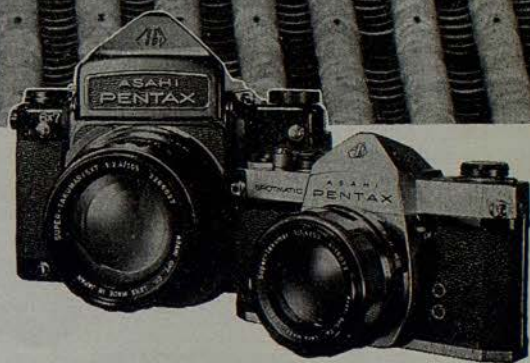

Porque la imagen que refleja el visor Pentax, supera la misma realidad que ven sus ojos.

Con los 25 objetivos intercambiables TAKUMAR, su PENTAX SPOTMATIC puede ver muchísimas más cosas que Vd. mismo.

Ofreciéndole efectos en su fotografía, que son realmente especiales. Desde dramáticas exposiciones tomadas con un "ojo de pez" de 17 mm. hasta cerrar casi completamente el ángulo, llevándolo a término con un teleobjetivo de 1000 mm. Existen más de 100 accesorios y un sistema de arrastre motor-drive.

También puede elegir la última cámara para profesional, la PENTAX 6x7 SLR de formato ideal, que forma parte del sistema Pentax.

**ASAHI
PENTAX**

representante

cineco

bori y fontestá, 11 - barcelona - t. 250 84 44

SONY...Y el vals de las siete y media

-¿Quereis hacerme el honor, señora?-
Y ella ríe sin parar. Hoy es un vals, ayer un
"rock" y mañana no lo sé. Pero siempre alegres
a esta hora de la "madrugada".

Porque no hay como despertar con
música en el RADIO RELOJ SONY DIGITAL
8FC - 69WA.

Se enciende y apaga a voluntad
o automáticamente, siempre a la hora prevista.
Siempre a la hora, optimista.

¡Este SONY es un encanto!.

La ilusión se llama:

SONY

DISCOS

CANCIONES POPULARES ESPAÑOLAS. Canciones sefarditas. Victoria de los Angeles, soprano i Miguel Zanetti, piano. Annie Chellan, arpa. Claude Gérard, flauta. Oscar Ghiglia, guitarra. Trío de Cuerdas francés. EMI 063-02.101.

Si, como comentario previo, decimos que nos hallamos ante un disco excepcional quizá no resaltemos exactamente el valor decisivo de este disco. Con todo, al calificar de excepcional este microsurco, no hacemos más que reconocer una cualidad no siempre frecuente en el campo discográfico. Dicho de otra forma, podríamos situarlo entre los «antológicos». Porque a una selección incomparable de canciones españolas y sefarditas, se une una interpretación, única, fuera de lo corriente. El nombre de su intérprete lo sintetiza todo: Victoria de los Angeles.

La gran soprano nos ofrece uno de sus discos más perfectos. En él todo respira encanto, musicalidad y exquisito gracejo al servicio de unas canciones sorprendentes por su belleza y espontaneidad. Las trece canciones populares españolas que se incluyen fueron recopiladas y armonizadas por García Lorca. La voz de Victoria de los Angeles las convierte en pura esencia de arte popular, pero elevándolas a una categoría de obra de arte. Lo mismo podríamos decir de la recopilación de las canciones sefarditas, de una belleza insospechada. Los arreglos de Manuel Valls demuestran una sensibilidad propia únicamente del auténtico músico, intuitivo y espontáneo.

Dos pequeñas piezas de Manuel de Falla, raramente interpretadas, completan el disco que se enriquece con unos comentarios de Gerardo Diego. Se trata, en resumen, de una grabación única en su género y de un valor indiscutible. Los que sepan degustar sus delicias sabrán confirmarlo.

MAHLER: Segunda sinfonía en do menor (Resurrección) Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Hilde Rössl-Majdan, mezzosoprano. Orquesta y Coros Philharmonia. Dir.: Otto Klemperer. EMI 163-00.570/71.

No es una grabación más entre las muchas que se han venido realizando últimamente sobre las sinfonías de Mahler. Al contrario. Por sus especiales características de interpretación es indudablemente una de las mejores. Si no puede situarse entre las más recientes, una metódica reconstrucción técnica permite una reproducción nítida y espectacular.

Klemperer, en las audiciones directas de esta sinfonía y de toda la obra sinfónica de Mahler en general, ha sido uno de los maestros que con más fidelidad ha transmitido el «mensaje» del compositor. Nadie ignora la «devoción» del anciano director por el compositor austriaco. Fue precisamente Mahler quien le abrió casualmente el camino de la dirección orquestal.

A nuestro modo de ver, en una grabación como esta, hay dos aspectos muy importantes que no pueden desde luego separarse. Por un lado, el concepto interpretativo, el estudio, la visión de la obra —siempre llena de dificultades—. Es la intuición, la línea de conducta del director. Y Klemperer, concretamente, no puede en este caso «fallar», porque ha sido siempre uno de los mejores intérpretes de Mahler. Maestro indiscutible, ha encauzado a una nueva generación de directores fervorosos de la admiración por este gran compositor. Otro factor importante, en una obra de estas características, son los intérpretes. Klemperer ha podido contar con su magnífica orquesta Philharmonia y con sus coros, dirigidos entonces por el magnífico Wilhem Pitz. Las dos cantantes son igualmente de primera categoría, idóneas en su expresividad para transmitir todo el dramatismo de un texto profundo y trascendente. A. S.

GUIA DE CONCIERTOS

FECHA UNIO	LOCAL	CONCIERTO
7 sábado 8 h. 2,15 h.	Palau Pompeia	L'Arc. «Escola de Tècniques d'Expressió». Presentación de «Itaka». Victor Urban, órgano (Profesor del Conservatorio de México). Obras de Bach, Walther, y autores mexicanos.
8, domingo 1 h. 3,30 h.	Biblioteca Catalunya Casal Metge	Orquesta de Cámara «Amics dels Clàssics». Dir: Joan Palet Ibars. Robert Julià Soriano, oboe. Obras de Purcell, Mozart, Marcello, Elgar, Wirén. Maria Carbonell de Massià, Mercè Cardona de Lloró, M. ^a Rosa Llorens de Jené, Núria Turull de Calvo. Obras de J. S. Bach, Mozart, Beethoven, Brahms. (Ass. Amics i alumnes de Joan Massià i Maria Carbonell).
9, lunes 10 h. miércoles 2,30 h.	Ateneu Barcelonès Hospital Sta. Creu	Marta Morera, canto. María Jesús Crespo, piano. Lieders de Mozart, Wolf, Mahler, Fauré y Ravel. Cuarteto de guitarras Tarragó. Obras de Sor, Telemann, Duarte y Rövenstrunck (estreno mundial). (Serenatas del Barrio Gótico. Juventudes Musicales).
10, jueves 11,15 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Coros alumnos Escuelas Virtuales. Dir: Antoni Ros Marbà. Obras de J. J. Llongueres y Tchaikowski. Estreno de «El Cavaller i el drac», de J. J. Llongueres.
11, martes 12,30 h. 13,30 h.	Parròquia St. Pacià Sant Sever	Vicenç Ros, órgano. Jordi Alcaraz, órgano. Música del barroco. (Serenatas del Barrio Gótico — Juventudes Musicales).

TEMPORADA 1971-72. — 17 junio 1972. — Núm. 24 — Edición de 5.000 ejemplares.
Editado por FORUM MUSICAL — Via Laletana, 49, 4.º — Tel. 231 90 01-02.

NOTAS IMPORTANTES: Los actos empezarán puntualmente a la hora indicada. No se permitirá la entrada del público en la sala de conciertos durante la ejecución de las obras. ● No está permitido obtener registros o grabaciones magnetofónicas de las obras programadas, así como realizar fotografías o filmes en el recinto del Palau durante la celebración de los actos.

maravillosa e insuperable gama
PHILIPS

en transistores, mini-cassettes
magnetófonos, tocadiscos, HI-FI,
televisores, etc. que le ofrece

vidosa

Balmes, 339-341-343 • Telf. 212 16 00 • Barcelona/6

CABELLS SALUDABLES i ATRAIENTS

HAUGROQUINA
Floïd
HAIR TONIC

AUGMENTAREU EL VOSTRE ATRAC-
TIU, FENT RESSALTAR L'ESPLENDOR
DEL CABELL.

Haugroquina FLOID és la loció
capil·lar que regenera i activa la creixença
dels cabells, n'augmenta els naturals encisos, els suavitza
i els dona tonalitats sedoses i un perfum senyoriuol.

Demaneu Haugroquina Blava "Hair Tonic"; especial per
a cabells blancs i grisos.

